

Auteur(s):	Wim Tops & Gitte Boons
Titel:	Dyslexie en moderne vreemde talen Gids voor leerkrachten, hulpverleners en ouders
Uitgeverij:	Garant
Plaats:	Leuven Apeldoorn
Jaar:	2013
Pagina's:	138
ISBN-13:	978-90-441-2977-9

Het leren van een moderne vreemde taal is voor leerlingen met dyslexie uit het basis- en secundair onderwijs lang geen sinecure. Heel veel leerkrachten, hulpverleners en ouders zijn dan ook bijna voortdurend op zoek naar tips, adviezen en hulpmiddelen om deze leerlingen te ondersteunen. Het boek van Wim Tops en Gitte Boons kan op veel van deze vragen een antwoord geven.

In het eerste hoofdstuk geven de auteurs een beknopt en helder overzicht van de recente wetenschappelijke inzichten over dyslexie. Wie vertrouwd is met de literatuur over dyslexie, zal het met mij eens zijn dat dit overzicht vrij accuraat is. In het tweede hoofdstuk beschrijven ze dan weer de verschillen tussen het moedertaalonderwijs en het onderwijs van een vreemde moderne taal. Hierdoor dringen ze snel door tot de kern van het probleem bij het aanleren van moderne vreemde talen. Het meer theoretische deel van dit boek eindigt met een hoofdstuk over het begeleiden van leerlingen met dyslexie. Hier gaan de auteurs op een heel genuanceerde manier in op het toepassen van sticordi-maatregelen. Kort samengevat komt dit laatste er op neer dat ze oog hebben voor zowel de voordelen als de nadelen. In een tijd waarin de discussie over het gebruik van sticordi-maatregelen af en toe op een polarisatie van de verschillende standpunten dreigt uit te lopen, kan ik dat alleen maar waarderen.

In het tweede deel van dit boek gaan de auteurs heel concreet in op de hulpmiddelen die aan de leerlingen met dyslexie kunnen aangeboden worden bij het aanleren en (*sic*) (zelfstandig) studeren van moderne vreemde talen. Voor mij mogen de haakjes rond het woord 'zelfstandig' weggelaten worden. Juist die zelfstandigheid is voor mij een belangrijk criterium om de waarde van om het even welke sticordi-maatregel aan af te toetsen. In dit tweede deel maken de auteurs een onderscheid tussen kennis en de vaardigheden (luisteren, spreken, lezen en schrijven). Het zou me te ver leiden om al deze tips, adviezen en hulpmiddelen de revue te laten passeren. Laat het volstaan dat ik puntsgewijs aangeef wat ik bijzonder gewaardeerd heb in dit deel:

- De aandacht voor metacognitieve aspecten
- De aanzet voor het maken van screeningsinstrumenten
- De aandacht voor het remediëren van het begrijpend lezen waarbij de auteurs duidelijk rekening houden met de recente wetenschappelijke inzichten op dit vlak
- De herwaardering van het spellingschrift
- De fiches voor de metacognitieve vaardigheden

Een boek dat ik heel warm aanbeveel omwille van de frisse en degelijke aanpak van het thema. Ik kan alleen maar hopen dat daar snel een vervolg aan gebreed wordt.

[2013-12-08]